

SÀPIENS

Lenin i les Tesis d'Abril

La dualitat de poders existent a Rússia des de març de 1917 amb la coexistència del Govern Provisional i els soviets obrers va incrementar-se quan va esclatar l'anomenada *crisi d'abril*. Va ser aleshores quan Lenin, que acabava de retornar de l'exili, va exposar la línia política del partit bolxevic, el més radical dels revolucionaris.

A les *Tesis d'Abril* Lenin plantejava la ruptura amb el Govern Provisional i amb el que qualificava de col·laboracionistes (menxevics i socialistes revolucionaris) i la necessitat de passar d'una revolució burgesa a una revolució socialista que conduís els obrers cap al poder. D'aquesta manera, segons Lenin, el poder havia de recaure en els soviets.

D'aquesta manera, segons les *Tesis* de Lenin, no es podia deixar consolidar el poder burgès sorgit de la Revolució de Febrer ja que aquest seria un fre. S'havia de donar el següent pas cap a la Revolució proletària. En conseqüència, Lenin va fer una crida a favor de la sortida immediata de Rússia de la Gran Guerra i va fer que els bolxevics retiressin el seu suport inicial

al Govern Provisional. Per tant, l'objectiu dels bolxevics no era la construcció d'un sistema parlamentari, sinó la creació d'una República dels Soviets de diputats obrers i camperols.

Extracte de les *Tesis d'Abril* de Lenin (3 d'abril de 1917):

1a. La nostra actitud envers la guerra que, per part russa, manté el nou règim Lvov, en raó del seu caràcter capitalista, continua sent indiscutiblement una guerra de pillatge [...] que no admet cap concessió per petita que sigui. El proletariat només podria donar el seu consentiment a una guerra revolucionària [...] a condició que es garantís:

- a. El pas del poder a mans del proletariat i dels elements pobres de la pagesia.
- b. La renúncia efectiva, i no de paraula, a totes les annexions.
- c. La ruptura completa amb tots els interessos del capital.

2a. La peculiaritat del moment actual a Rússia és el pas de la primera etapa de la Revolució, que ha donat el poder a la burgesia [...], a la segona etapa, que ha de posar el poder en mans del proletariat i dels sectors més pobres de la pagesia.

3a. No donar cap tipus de suport al Govern Provisional i demostrar la fal·làcia de les seves promeses [...].

4a. Reconèixer que en la majoria dels soviets de diputats obrers el nostre partit està en minoria. Explicar a la massa que els soviets de diputats obrers són l'única forma possible de govern revolucionari [...].

5a. No a una república parlamentària sinó a una república dels soviets de diputats obrers [...]. Supressió de la policia, de l'exèrcit i del cos de funcionaris [...]. Elegibilitat i revocabilitat de tots els funcionaris, el sou dels quals no ha de ser superior al salari mitjà d'un obrer.

6a. Confiscació de totes les terres dels terratinents. Nacionalització de totes les terres del país, que quedaran a disposició dels soviets locals de diputats d'obriers agrícoles i pagesos.

7a. Fusió immediata de tots els bancs del país en un banc nacional únic, sotmès al control dels soviets [...].

Lenin va veure que l'originalitat de la situació revolucionària russa residia en el fet que existia una dualitat de poders que no s'havia pogut trencar després de la caiguda del tsar: un poder burgès, representat pel Govern Provisional, i un altre poder obrer en mans dels soviets. La força al carrer la tenien els segons, i si els soviets retiraven el seu suport al govern es convertirien *de facto* en l'únic poder a Rússia.

Convençut de la necessitat que els obrers prenguessin el poder, Lenin va llançar la famosa consigna "*Tot el poder per als soviets!*", que va esdevenir tot un programa d'acció a la Rússia revolucionària.

M'agrada

A 11 persones els agrada. [Inscriu-te](#) per a veure què agrada a les teves amistats.

Tuit

Etiquetes: *Història del Món Contemporani, Revolució Russa, Rússia, Segle XX*
Imprimeix la pàgina